

Artykuł 6

Niepełnosprawne kobiety

1. Państwa Strony uznają, że niepełnosprawne kobiety i dziewczęta są narażone na wieloaspektową dyskryminację i, w związku z tym, podejmą środki w celu zapewnienia pełnego i równego korzystania przez nie ze wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności.

2. Państwa Strony podejmą wszelkie odpowiednie środki, aby zapewnić pełen rozwój, awans i wzmocnienie pozycji kobiet, w celu zagwarantowania im możliwości wykonywania i korzystania z praw człowieka i podstawowych wolności ustanowionych w niniejszej konwencji.

1. CZY ZWIĄZANA Z PŁCIĄ DYSKRYMINACJA NIEPEŁNOSPRAWNYCH KOBIET I DZIEWCZYNEK JEST BRANA POD UWAGĘ PRZY KSZTAŁTOWANIU REGULACJI PRAWNYCH I POLITYKI, W TOKU WYPRACOWYWANIA PROGRAMÓW

Regulacje prawne oraz programy adresowane do osób niepełnosprawnych (na przykład w zakresie wspierania aktywności zawodowej, edukacji) opierają się na zasadzie zakazu dyskryminacji ze względu na płeć, zgodnie z przepisami antydyskryminacyjnymi rangi konstytucyjnej i ustawowej, jak też na zasadzie wspierania grup pokrzywdzonych – w tym kobiet, o ile to właściwe. Z drugiej strony, realizowane programy wspierające równe traktowanie ze względu na płeć uwzględniają zagadnienie niepełnosprawności.

Informacje dotyczące regulacji prawnych i programów przedstawione zostały jako odpowiedź na pytania dotyczące odpowiednich artykułów, ustanawiających szczegółowe rozwiązania.

2. CZY NIEPEŁNOSPRAWNE DZIEWCZYNKI I KOBIETY KORZYSTAJĄ ZE WSZYSTKICH PRAW CZŁOWIEKA I PODSTAWOWYCH WOLNOŚCI NA RÓWNI Z NIEPEŁNOSPRAWNYMI CHŁOPCAMI I MĘŻCZYZNAMI ORAZ NA RÓWNI Z PEŁNOSPRAWNYMI DZIEWCZYNKAMI I KOBIETAMI

Przepisy rangi konstytucyjnej i ustawowej zakazują dyskryminacji ze względu na, między innymi, płeć i niepełnosprawność. Obowiązujące przepisy dotyczące szeroko rozumianych praw człowieka – obywatelskich i politycznych oraz społecznych, gospodarczych i kulturalnych stosują się na równi do kobiet i mężczyzn, dziewczynek i chłopców.

Informacje przedstawione zostały jako odpowiedź na pytania dotyczące odpowiednich artykułów, ustanawiających szczegółowe rozwiązania.

Uwagi zawarte w opracowaniu "Polska droga do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych ONZ", Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego, 2008

1/ Stwierdzenie, że w Polsce w stosunku do kobiet niepełnosprawnych zachodzi dyskryminacja bezpośrednia czy pośrednia może być tylko informacją pochodzącą z wiedzy i doświadczenia autorki tego materiału. Zdaniem Stowarzyszenia Kobiet Niepełnosprawnych ONE.pl zachodzą oba rodzaje dyskryminacji. Także stwierdzenie, że w Polsce kobiety niepełnosprawne są podwójnie dyskryminowane - ze względu na płeć i niepełnosprawność - niestety nie może być poparte poważnymi badaniami, bo takich nie ma. Nikt do tej pory nie pokusił się o zdiagnozowanie tego zjawiska, choć jego występowanie zwyczajowo jest akceptowane lub niedostrzegane.

2/ W opracowaniu. "Sytuacja osób niepełnosprawnych na rynku pracy w Polsce w 2007 roku" tylko w jednym miejscu dokonano porównania z podziałem na płeć, wskazując różnice w odniesieniu do liczby pracujących kobiet i mężczyzn: Wśród

osób niepełnosprawnych zdecydowanie częściej pracują mężczyźni niż kobiety. W 2007 roku wskaźnik zatrudnienia mężczyzn wynosił 16,6%, kobiet - 9,8%. Dysproporcja ta jest znacznie mniejsza wśród osób w wieku produkcyjnym - wskaźniki wynosiły odpowiednio 21,3% i 16,9%.

Stanowisko Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej

Danych dotyczących różnych aspektów życia osób niepełnosprawnych w podziale na płeć dostarczają:

- ***Ogólnopolskie badanie sytuacji potrzeb i możliwości osób niepełnosprawnych (2009),***
- ***Badanie Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL),***
- ***Badanie Stanu Zdrowia (2004),***
- ***Narodowy Spis Powszechny (2002).***

Biorąc pod uwagę dostępne źródła danych nie przewiduje się przeprowadzenia odrębnego badania dotyczącego sytuacji niepełnosprawnych kobiet i mężczyzn.